

ISSN (Print): 2304-5809
ISSN (Online): 2313-2167

Науковий журнал
«Молодий вчений»

№ 2 (54) лютий, 2018 р.

ЗМІСТ

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Колесник Ю.І., Шейко В.І. Показники уваги осіб з набутотою короткозорістю слабкого та високого ступеню на фоні процесів гальмування.....1	
--	--

ГЕОЛОГІЧНІ НАУКИ

Артим І.В. Оцінка тектонічної тріщинуватості порід-колекторів за допомогою методу скінченних елементів.....6	
---	--

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

Boiko O.I., Su Hong Sheng Short-term load forecasting using multi liner regression based on artificial neural network.....11	
Dudnik A.S., Bondarenko Yu.V. The role of technology of professional interaction of «Internet Things» when measuring mechanical quantities.....15	
Жук О.В., Байдур О.В., Ткаченко Д.В., Яровий О.В. Явище стохастичного резонансу як основа для побудови нових пристроїв передачі даних в безпроводових сенсорних мережах.....19	
Марчевський В.М., Телестакова В.В. Картон з новим мінеральним наповнювачем.....25	
Тарнопольський А.В., Малашевський М.А., Тарнопольський Є.А., Паламар А.Ю. Деякі аспекти побудови інфраструктури геопросторових даних.....28	
Трембовецька Р.В., Гальченко В.Я., Тичков В.В. Застосування MLP-метамоделей в задачах сурогатної оптимізації.....32	
Швед М.П., Швед Д.М., Великоіваненко С.П. Обґрунтування використання шестеренного насосу при каскадній екструзії полімерів.....40	

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ
ТА СПОРТ

Кочубей М.В. Теоретичне обґрунтування організаційних і методичних основ впровадження олімпійської освіти в навчально-тренувальному процесі дітей 10-12 років.....44	
Кульчицький В.М. Динаміка змін в ставленні студентів I-II курсів до занять з фізичної культури.....48	

МЕДИЧНІ НАУКИ

Павленкова О.В. Вплив систем для домашнього відбілювання на резистентність емалі зубів.....53	
--	--

ФАРМАЦЕВТИЧНІ НАУКИ

Шульга О.К., Петухова Т.А., Моїсеєва Г.М., Рижих А.С. Маркер загального стану здоров'я людини – вітамін «С».....56	
---	--

ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ

Войцеховська О.В. Проблема формування навчально-професійної мотивації студентів вищого навчального закладу.....63	
Грузинська І.М. Особливості впливу емоційного інтелекту майбутнього вихователя дошкільного навчального закладу.....67	
Грузинська І.М. До проблеми діагностики розвитку творчої уяви дітей старшого дошкільного віку.....71	
Кузіна В.Д. Сучасні підходи до розвитку конструктивного перфекціонізму та професійної ідентичності офіцера.....76	
Новікова Ж.М. Психологічна адаптація та преадаптація студентів-першокурсників в умовах нестабільного світу.....80	
Федорченко С.В. Рівень самооцінки як фактор ефективності управлінської діяльності керівника.....84	
Шевченко О.М. Українська молодь у сфері освіти. Соціально-психологічний аспект.....88	
Яновська Т.А. Особливості прояву девіантної поведінки у старших підлітків.....91	

КУЛЬТУРОЛОГІЯ

Кисла Н.В. Видовище в просторі музичних артефактів культури.....95	
Кисла Н.В. Театральне видовище XX – XXI століття та специфіка його образного узагальнення.....99	
Кисла С.В. Діалог етно- та поп-культури у музичному мистецтві XX – XXI століть.....103	

CONTENTS

BIOLOGICAL SCIENCES

Kolesnyk Y.I., Sheiko V.I.
The indexes of attention in persons
with myopia low and high degree
on background of braking processes.....1

GEOLOGICAL SCIENCES

Artym I.V.
Evaluation of reservoir rocks
tectonic fracturing
through the finite element method.....6

ENGINEERING SCIENCES

Boiko O.I., Su Hong Sheng
Short-term load forecasting
using multi liner regression
based on artificial neural network.....11

Dudnik A.S., Bondarenko Yu.V.
The role of technology of professional
interaction of «Internet Things»
when measuring mechanical
quantities.....15

Zhuk A.V., Baydur A.V.,
Tkachenko D.V., Yaroviy A.V.
Stochastic resonance event
as a basis for construction
of new data transfer devices
in wireless sensor networks.....19

Marchevsky V.N., Telestakova V.V.
Cardboard with new mineral filler.....25

Tarnopolsky A.V., Malashevsky N.A.,
Tarnopolsky Ye.A., Palamar A.Yu.
Some aspects of infrastructure
geoprostory data.....28

Trembovetska R.V.,
Halchenko V.Ya., Tychkov V.V.
The MLP-metamodels application
in the surrogate optimization tasks.....32

Shved M.P.,
Shved D.M., Velikoivanenko S.P.
Submission of use gear pump
for cascade extrusion polymers.....40

**PHYSICAL EDUCATION
AND SPORT**

Kochubei N.V.
Theoretical substantiation
of organization and methodical
basis of introduction into the olympic
education in the educational process
of children aged 10-12.....44

Kulchytskii V.M.
Dynamics of changes in the attitude
of students of the I-II courses
in physical culture classes.....48

MEDICAL SCIENCES

Pavlenkova E.V.
Effect of systems for home bleaching
on tooth enamel resistance.....53

PHARMACEUTICAL SCIENCES

Shulga O.K., Petukhova T.A.,
Moiseyeva A.M., Ryzhykh A.S.
Vitamin «C» is the marker
of the general state of human health.....56

PSYCHOLOGICAL SCIENCES

Voytsekhovska O.V.
The problems of educational
and professional motivation
of the students of higher
educational institutions.....63

Hruzynska I.M.
Features of expression of emotional
intelligence of future teacher
of the preschool educational institution.....67

Hruzynska I.M.
To the problem of diagnostics
to the development of the creative
imaginings of children
of the senior preschool age.....71

Kuzina V.D.
Modern ways to development
of constructive perfectionism
and professional identity of officer.....76

Novikova Z.M.
A psychological adaptation
and preadaptation at the students-
freshmen in conditions
of uncertainties.....80

Fedorchenko S.V.
Self-evaluation level as an efficacy
factor of executive's managerial
activities.....84

Shevchenko A.N.
Ukrainian youth in the field
of education. Socio-psychological aspect.....88

Yanovskaya T.A.
Features of the production
of quality behavior in another joints.....91

CULTURAL STUDIES

Kysla N.V.
Spectacular representation of music
in the space of cultural artifacts.....95

Kysla N.V.
Theater of the XX - XXI century
and the specification of its exploration
generalization.....99

Kysla S.V.
Dialogs of ethnic and popular
cultures in music art
of the XX - XXI century.....103

Novikova Z.M.
Lviv Polytechnic National University

A PSYCHOLOGICAL ADAPTATION AND PREADAPTATION AT THE STUDENTS-FRESHMEN IN CONDITIONS OF UNCERTAINTIES

Summary

In the article we consider features of a psychological adaptation and preadaptation at the students-freshmen in conditions of uncertainties. A main attention was directed at the analysis of the preadaption strategies and its advantages in comparison with the adaptation strategy. It was indicating what notion «adaptation» is considering in the different contexts however the problem of adaptation the students as complicated and multifaceted process is topical in the conditions of rapidly change. We pay attention what if the students-freshmen are quick and successfully adapting then their leaning and shaping professional competences will be better.

Keywords: adaptation, preadaptive strategies, first-year students, socialization, unstable world.

УДК 159.922.73:37.013(045)

РІВЕНЬ САМООЦІНКИ ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА

Федорченко С.В.

Навчально-науковий інститут неперервної освіти
Національного авіаційного університету

У статті розкривається зміст понять «керівник», «рівень домагання», «самооцінка», «управлінська діяльність», «ефект неадекватності», «ефективність управлінської діяльності керівника». Проводиться теоретичний аналіз рівня самооцінки як фактора ефективності управлінської діяльності керівника.

Ключові слова: керівник, рівень домагання, самооцінка, управлінська діяльність, ефект неадекватності, ефективність управлінської діяльності керівника.

Постановка проблеми. Управлінська діяльність існувала протягом усієї історії людства і була притаманна будь-якій стадії суспільного розвитку. Аналізуючи в «Капіталі» різні форми суспільної праці, К. Маркс зробив дуже важливий щодо розуміння генезису та сутності управлінської діяльності висновок: «Будь-яка безпосередньо суспільна чи сумісна праця, що здійснюється у порівняно великому масштабі, – зазначає він, – потребує в більший або менший мірі управління, котре встановлює узгодженість між індивідуальними роботами і виконує загальні функції, що виникають із руху всього виробничого механізму на відміну від руху його самотійних органів. Окремий скрипаль сам управляє собою, оркестр потребує дирижента» [2]. Дане положення застосовне до будь-яких організаційних ланцюгів соціальних систем.

Управлінська діяльність сьогодення вирізняється інтелектуальним характером, що виражається в її спрямованості на вироблення, прийняття та практичну реалізацію управлінських рішень, покликаних змінювати у бажаному напрямі стан і розвиток суспільних процесів, свідомість, поведінку і діяльність людей. Вона має бути здатною відображати соціальну дійсність і все, що відбувається в ній, розкривати наявні в ній ресурси, засоби і резерви, знаходити оптимальні способи її удосконалення і переведення на новий рівень [6].

Особа, на яку офіційно покладено функції управління установою (підприємством) та організації її діяльності називають керівником. Компетентний підхід керівника вважається ключовою інновацією сучасної управлінської діяльності будь-якого підприємства, організації, відділу, закладу тощо. Він має бути здатним приймати сміливі рішення, творчо вирішувати проблеми колективу (як виробничі, так і особистісні), дбати про його добробут.

Під ефективністю управлінської діяльності, у широкому значенні треба розуміти кінцевий результат господарювання, тобто кінцевий і сукупний результат функціонування організації в цілому, якою управляють [1].

Сучасна управлінська діяльність послідовно психологізується, а пошук шляхів активізації людського чинника в організації, врахування психологічних і соціально-психологічних особливостей персоналу є однією з важливих умов підвищення ефективності управлінської діяльності керівника.

Всі процеси управлінської діяльності базуються на адекватній професійній самооцінці, завдяки якій керівники здатні адекватно визначити рівень власного професійного розвитку, а також вибудувати й коригувати процес успішної управлінської діяльності. Вона в значній мірі зумовлює соціальну адаптацію особистості, являється регулятором поведінки та діяльності, акумулює життєвий досвід людини, тому дана тема

завжди цікавила психологів і залишається актуальною на сьогоднішній день.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Самооцінка має досить багато визначень і кожна наука трактує її по своєму. У психології поняття самооцінки, має безліч визначень і сполучена з такими поняттями, як Я-Концепція, образ Я, рефлексія. На думку Н. Панської, самооцінка – це оцінка особистістю самої себе, своїх можливостей, якостей та місця серед інших людей [3]. В. Столін [6] визначає самооцінку, як зіставлення власних характеристик із ціннісними шкалами. В. Абдрахманова [2] визначає самооцінку як рівень розвитку самосвідомості, що проявляється у здатності ставитись до себе критично, співвідносити свої можливості з результатами діяльності відповідно до думки наекологів, що згідно вимог до себе. Л. Бороздіна вважає, що самооцінка забезпечує критичну позицію індивіда щодо себе з точки зору системи цінностей [3].

Маючи великий вплив на формування особистості, питання самооцінки приваблює багато дослідників. Слід визнати, що ні у вітчизняній, ні в зарубіжній літературі немає загальноприйнятого визначення даного концепту.

У зарубіжній літературі прийнято термін «Я-концепція», що позначає сукупність всіх уявлень індивіда про себе. У концепції «Я» виділяються описова складова, яка називається образом «Я», як якась когнітивна підструктура, і емоційно-ціннісне ставлення людини до себе, що називається самоставленням. Поведінкові реакції, що породжуються образом «Я» і самоставлення, конструюють поведінкову складову концепції «Я». Самооцінка в цій триланцюговій схемі найчастіше прямоототожнюється з емоційно-ціннісним ставленням суб'єкта до себе, рідше – з образом «Я» або концепцією «Я» в цілому. Незавжди бачити, що при такому підході, який типовий і для зарубіжної, і для нашої психології, а точніше – запозичений за кордоном і затверджується у нас, самооцінка як самостійний предмет аналізу просто пропадає, і ми приходимо до повної втрати дуже важливого особистісного конструкту [2].

Альтернативна точка зору радянських психологів, декларована С.Л. Рубінштейном, звучить так: «Не свідомість народжується з самосвідомості, з «я», а самосвідомість виникає в ході розвитку особистості, у міру того, як вона стає самостійним суб'єктом. Перш ніж стати суб'єктом практичної і теоретичної діяльності, «я» саме формується в ній. Реальна, не містифікована історія розвитку самосвідомості нерозривно пов'язана з реальним розвитком особистості і основними подіями її життєвого шляху» [3].

Оскільки самооцінка є однією з базових психологічних характеристик особистості, яка впливає на багато сфер життя індивіда, в тому числі і на його управлінську діяльність, особливого значення вона набуває для людей, що займають керівні посади. Саме від їх розробки та прийняття управлінських рішень залежить успішність діяльності організації загалом.

Стосовно проблеми ефективної управлінської діяльності, то до неї звернені роботи як вітчизняних (П.К. Анохін, Л.Г. Євланов, Ю.М. Забродін, Л.В. Карпов, Т.В. Корнілова, В.В. Кочет-

ков, О.А. Кулагін, Б.Ф. Ломов, Я.А. Пономарьов, М.А. Холодна та ін.), так і зарубіжних (С. Галама, Ю. Козелецький, К. Кумбс, М.Х. Мескон та М. Альберт, Е. Науман, С. Плаус, Г. Саймон, Х. Хексхаузен та ін.) авторів.

У цих роботах досліджувалася структура прийняття рішень, важливість тієї ролі, яку відіграє процес прийняття рішень в будь-якому поведінковому акті, в тому числі і в структурі діяльності, створювалися різні моделі прийняття рішень в управлінській діяльності. Ця проблема розглядалася в аспекті впливу на прийняття рішень в умовах невизначеності і ризику, проводилися дослідження, спрямовані на вивчення впливу ситуаційного та особистісного ризику при прийнятті рішень. Також проводилися дослідження, спрямовані на визначення ефективності індивідуальних і групових рішень і т. ін. Однак, досліджень, спрямованих на вивчення впливу індивідуальних якостей особистості на процес прийняття рішень в управлінській діяльності вкрай мало.

Виділення невирішених ризиків частин загальної проблеми. Аналіз сучасної літератури показує, що поряд з великою кількістю робіт, які присвячені вивченню особистісних особливостей успішних керівників, лише небагато з них приділяють серйозну увагу особливостям такого істотного компонента особистості керівника, як відношення до себе та його проявлення у вигляді самооцінки. Саме тому у нашій роботі ми будемо аналізувати вплив рівня самооцінки на ефективність управлінської діяльності керівника.

Мета дослідження полягає у розкритті понять «керівник», «рівень домагань», «самооцінка», «управлінська діяльність», «ефект неадекватності», «ефективність управлінської діяльності керівника» та проведенні теоретичного аналізу рівня самооцінки як фактора ефективності управлінської діяльності керівника.

Виклад основного матеріалу дослідження. Роль керівника в організації є багатоплановою. Залежно від ситуації він є організатором, комунікатором, експертом, критиком, безпосереднім виконавцем тощо.

Типологізація загальних та спеціальних властивостей і якостей керівників є умовною, а якості й властивості поліфункціональні, що вимагає від керівника вияву відразу кількох якостей за домінування однієї з них. Для того щоб особистість могла реалізувати себе як успішний керівник, постійно розвиватися, зберігаючи при цьому оптимальне «професійне самопочуття», вона повинна бути наділена мінімумом для управлінської діяльності якостей, постійно збагачувати їх [4]. В оцінюванні та розстановці керівних кадрів найбільш значущими є такі риси особистості:

1. Навички соціальної взаємодії (здатність спілкуватися, вибудовувати міжособистісну взаємодію).
2. Орієнтація на успіх (наявність таких якостей, як упертість, наполегливість, азартність, працездатність, схильність до ризику).
3. Соціальна зрілість (наявність достатньо сформованих особистих цілей, здатність до коригування власної поведінки).
4. Практичний інтелект (здатність визначати проблему і знаходити можливі способи її розв'язання).

5. Здатність до складної праці (стійкість проти стресу, вміння планувати складну роботу та встановлювати пріоритетність завдань за умов дефіциту часу).

6. Соціальна пристосованість (уміння працювати з колегами та керівництвом, пристосовуватися до організаційної соціокультури, традицій, норм, ритуалів).

7. Лідерство (здатність спонукати до дій інших, навіювати довіру оточенню).

Необхідність діяти за організаційної багатоманітності, невизначеності, взаємозв'язку соціально-економічних явищ, постійного оновлення продукції, технологій, каналів взаємодії, стратегічного і тактичного мислення, потребує від керівників уміння інтегрувати різні аспекти діяльності, гнучкості розуміння співробітників, здатності бути лідером групи й ефективно працювати у її складі, бачення ключових чинників ефективності різних типів організацій і стратегій управління. Отже, управлінську діяльність керівника можна визначити як цілеспрямовану організаційну та регулювальну професійну діяльність, а її ефективність як досягнення цілей та реалізації функцій організації, спрямованих на забезпечення її ефективного розвитку.

Вся сукупність видів діяльності будь-якого керівника, так чи інакше, пов'язана з прийняттям та реалізацією рішень. Цим, насамперед, визначається значущість діяльності щодо прийняття рішень і визначенню його ролі в управлінні. Саме керівник виконує основну роль у прийнятті рішень. Одним з основних критеріїв ефективності розробки і прийняття управлінського рішення є готовність керівника до такої діяльності, яка, в свою чергу, визначається сформованістю і рівнем самооцінки, його здатністю до вироблення адекватної стратегії вирішення управлінських проблем на основі особистісної самооцінки.

На думку З.В. Кузьміної самооцінка включає в себе вміння оцінити свої сили і можливості, поставитися до себе критично [3]. Самооцінка складає основу рівня домагань, тобто рівня тих завдань, до здійснення яких людина вважає себе здатною. Присутня у кожному акті поведінки, самооцінка є важливим компонентом в управлінні цією поведінкою. Все це і робить самооцінку важливим фактором у формуванні особистості.

Розглянемо класифікацію самооцінки, її рівні та проведемо теоретичний аналіз її впливу на ефективність управлінської діяльності керівника.

Самооцінка може бути адекватною і неадекватною [3] та мати рівні: «високої», «вище за середній», «середній» – для адекватної самооцінки, та «низький» та «завищений» – для неадекватної самооцінки.

Керівникам з рівнем адекватної самооцінки «високим», «вище за середній» притаманний спокій, вони вважають, що у них немає причин для хвилювання за свою репутацію, життя, діяльність (не завжди схильні приймати загрозу своєму престижу, самооцінці, навіть коли вона реально існує), імовірність виникнення у таких людей конфліктів, зривів, афективних станів вкрай мала. Такі керівники обирають миролюбство, що припускає партнерство й співробітництво, уміння йти на компроміси, робити вчинки й бути поступливими, готовими жертвувати де-

якими своїми інтересами в ім'я головного – збереження гідності. Керівники із «середнім рівнем» самооцінки, зазвичай обирають – уникнення: обходять або без бою залишають зони конфліктів і напруг, коли їхнє «Я» піддається атакам [3], але вони теж впевнені в собі, товариські, не шукають самоствердження, налаштовані на успіх, тобто розраховують міру своїх зусиль та здатність зіставити міру з цінністю досягнутого.

Отже, цілком імовірно, що всі три рівня адекватної самооцінки виступають позитивним фактором для успішної управлінської діяльності керівника.

Тепер розглянемо рівні неадекватної самооцінки. Керівники із «завищеним рівнем» неадекватної самооцінки ставлять перед собою надто високі цілі, беруться за справу, яка їм не під силу. Часто проявляють зухвальство, пихатість, зазнайство, зарозумілість, применшують результати і можливості інших людей, недостатньо самокритичні в оцінці власних успіхів і невдач. У керівників з «низьким рівнем» неадекватної самооцінки переважає високий рівень тривожності. Таким людям притаманні занепокоєння, невпевненість у собі, інколи почуття неповноцінності. Зовнішній світ вони сприймають як наповнений небезпеками, характеризуються острахом потерпіти невдачу, конформізмом, але і розвиненим почуттям відповідальності, совісті, скромності. Такі люди не ставлять перед собою важкодосяжних цілей, обмежуються рішенням повсякденних завдань, занадто критичні до себе [3, 6]. Низька критичність до себе зважає їм навіть помітити, як вони ображають інших зарозумілістю і незаперечністю суджень, що безумовно приведе до конфлікту.

Отже, «низький» та «завищений» рівень неадекватної самооцінки керівника свідчить про неможливість розробки й прийняття правильного управлінського рішення, оскільки бажані можливості щодо виконання поставлених завдань не відповідають дійсності.

Висновки. Одним з найбільш важливих управлінських процесів є розробка управлінського рішення. Основну роль в прийнятті управлінського рішення покладено на керівника. Від ефективності його управлінської діяльності в значній мірі залежить успіх всієї організації. Готовність керівника до ефективної управлінської діяльності визначається його сформованістю та здатністю до вирішення управлінських проблем на основі особистісної самооцінки.

У процесі теоретичного аналізу було наведено класифікацію та визначено рівні самооцінки, досліджувався їх вплив на ефективність управлінської діяльності. За результатами цього аналізу, можна з переконанням стверджувати про залежність ефективності управлінської діяльності керівника від рівня його самооцінки, тобто рівень самооцінки є фактором успішності управлінської діяльності керівника.

До позитивних факторів успішності управлінської діяльності керівника відносяться «високий», «вище середнього» та «середній» рівень адекватної самооцінки. Керівники з такими рівнями самооцінки більш активні, впевнені у собі, роблять більш обдумані вчинки, самостійні у власних судженнях, не сприймають критику

як «замах» на власну гідність. Вони часто – оптимістичні, оскільки частіше добиваються свого, правильно розраховують свої сили і реалістично підходять до вибору завдань та прийняття управлінських рішень, що є запорукою успішної діяльності всієї організації в цілому.

До *негативних* факторів успішності управлінської діяльності керівника відноситься «низький» або «завищений» рівні неадекватної самооцінки. За цих рівнів, самооцінка деформує внутрішній світ особи, створює її мотиваційну і емоційно-вольову сфери і тим самим перешкоджає гармонійному розвитку. Керівники з такими рівнями самооцінки ускладнюють життя не тільки своє, але і навколишніх, тих людей,

що у різних ситуаціях – виробничих, побутових і інших – спілкуються з ними. Низька самооцінка руйнує в людини надії на добре ставлення до неї, а реальні свої досягнення й позитивну оцінку вона сприймає як тимчасові й випадкові. Недооцінка своєї корисності знижує соціальну активність, ініціативність. При завищеній самооцінці людина самовпевнено береться за роботу, що перевищує її можливості.

Однак слід зазначити, що ідеальної самооцінки керівника не існує, але при вивченні самооцінки окремо взятого керівника можна виявити його управлінський потенціал і тим самим допомогти цьому керівнику у вирішенні багатьох складних завдань пов'язаних з його діяльністю.

Список літератури:

1. Акікія Б.А. Вищий менеджмент для керівника: Навчальний посібник / Б.А. Акікія. – М.: ИНФРА-М, 2006. – 126 с.
2. Басина Е.Э. Становлення самооцінки й образу Я // ред. Д.Б. Ельковина, А.Л. Венглер. – К.: Педагогіка, 1988. – С. 56-66.
3. Виготський Л.С. Педагогічна психологія / Л.С. Виготський. – М.: АСТ, Астрель, Лань, 2006. – С. 212.
4. Кащенко О.В. Професійна самооцінка особистості: огляд стану проблеми в сучасних дослідженнях / О.В. Кащенко // Серія: Соціологія, Психологія, Педагогіка: Вісник КНУ ім. Т. Шевченка. – К., 2007. – № 27-28. – С. 111-114.
5. Коя И.С. В поисках себя. Личность и ее самосознание / И.С. Коя. – М.: Политиздат, 1984. – 326 с.
6. Столяк В.В. Самоощущение личности. – М.:Изд-во МГУ, 1982. – 288 с.

Федорченко С.В.

Учебно-научный институт непрерывного образования
Национального авиационного университета

УРОВЕНЬ САМООЦЕНКИ КАК ФАКТОР ЭФФЕКТИВНОСТИ УПРАВЛЕНЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ РУКОВОДИТЕЛЯ

Аннотация

В статье раскрывается содержание понятий «самооценка», «руководитель», «управленческая деятельность», «уровень притязаний», «эффект неадекватности», «эффективность управленческой деятельности руководителя». Проводится теоретический анализ уровня самооценки как фактора эффективности управленческой деятельности руководителя.

Ключевые слова: самооценка, руководитель, управленческая деятельность, уровень притязаний, эффект неадекватности, эффективность управленческой деятельности руководителя.

Fedorchenko S.V.

Educational and Research Institute Continuous Educating
National Aviation University

SELF-EVALUATION LEVEL AS AN EFFICACY FACTOR OF EXECUTIVE'S MANAGERIAL ACTIVITIES

Summary

The article defines the notions of «manager», «level of aspirations», «self-esteem», «management activity», «effect of inadequacy», «efficiency of managerial activity of the head». A theoretical analysis of the self-evaluation level as an efficacy factor of managerial activities of the executive is carried out.

Keywords: manager, level of aspirations, self-esteem, management activity, effect of inadequacy, efficiency of managerial activity of the head.

Науковий журнал
«МОЛОДИЙ ВЧЕНИЙ»

№ 2 (54) лютий, 2018 р.

Щомісячне видання

Коректор: В. Бабич
Дизайн: А. Юдашкіна
Комп'ютерна верстка: О. Данильченко

Контактна інформація редакції журналу.
Поштова адреса: 73005 Україна, м. Херсон,
а/с 20, Редакція журналу «Молодий вчений»
тел.: +38 (0552) 399 530
info@molodyvcheny.in.ua
www.molodyvcheny.in.ua

Підписано до друку 28.02.2018 р.
Формат 60x84/8.
Папір офсетний. Цифровий друк.
Ум.-друк. арк. 22,32. Тираж 100 прим.
Зам. 0218-63.

Видавництво «Молодий вчений»
Україна, м. Херсон, вул. Паровозна, буд. 46-а
Телефон: +38 (0552) 39-95-30
E-mail: info@molodyvcheny.in.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5761 від 09.11.2017 р.